

Hương Nhật Quỳnh Tinh Dữ Tiểu Đạo Sĩ

Contents

Hương Nhật Quỳnh Tinh Dữ Tiểu Đạo Sĩ	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	6
4. Chương 4	7
5. Chương 5	10
6. Chương 6	13

Hương Nhật Quỳnh Tinh Dữ Tiểu Đạo Sĩ

Giới thiệu

Thể loại: Siêu đoản văn, ngọt, yêu x ngườiĐộ dài: 6 chươngEdit: SóiTrước đây có một hoa hướng dương tinh. Niềm vui l

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/huong-nhat-quynh-tinh-du-tieu-dao-si>

1. Chương 1

Chính giữa ruộng hướng dương, ở đó có một đóa hướng dương tinh

Không lâu sau khi thành tinh, không ai là biết đến nó, chung quanh nó không có hướng dương tinh nên chỉ có nó suốt ngày tịch mịch không thú vị, dọa người là thú vui duy nhất của nó

Ban đêm, có trăng, là ngày tốt để dọa người

Ruộng hoa cạnh bên một đường nhỏ, tiểu đạo sĩ khăn trương nắm chặt kiếm, vừa bước nhanh vừa nhìn xung quanh

Hoa hướng dương tinh vận khởi yêu lực đánh thức những hoa hướng dương khác trong ruộng: Chúng tiểu nhân, đều tỉnh tỉnh.

Hoa hướng dương khác:

Hoa hướng dương tinh: Có người đến, chúng ta cùng nhanh quay đầu lại

Hoa hướng dương khác:

Hoa hướng dương tinh: ba, hai, một.... Đằng sau quay!

Vì vậy đây khắp núi đồi, hàng loạt hoa hướng dương mạnh mẽ quay đầu, đồng loạt nhìn về phía tiểu đạo sĩ

Tiểu đạo sĩ, xem nữa chết ngất

02

Tiểu đạo sĩ liên tục kêu gào khóc lóc một đường băng băng chạy trở về, chạy ào vào nhà ngay cả giày cũng không kịp cởi liền nhảy lên giường dùng chăn bông che kín mít cả người

Qua một lúc lâu, sau khi bình tĩnh lại, tiểu đạo sĩ vén chăn lên lén nhìn ra ngoài, lại phát hiện bên cửa sổ trồng vốn là một chậu hoa lan, giờ này khắc này lại trồng một gốc hoa hướng dương

Tiểu đạo sĩ xoa xoa con mắt muốn nhìn rõ, lại không nghĩ tới hướng dương cánh hoa đang rũ xuống đột nhiên bất ngờ ngẩng đầu.

Một trận vắng vẻ đi qua, tiểu đạo sĩ triệt để hôn mê bất tỉnh

03

Sáng sớm ngày thứ hai, tiểu đạo sĩ hồi tỉnh lại, phát hiện trên giường xuất hiện một người

Đó là một nam tử trẻ tuổi, khuôn mặt tuấn mỹ, da trắng như ngọc, một bộ tóc dài màu mực tùy ý rối tung trải rộng trên chăn, như một dòng suối đen tuyền

Tiểu đạo sĩ mắt không chớp nhìn chằm chằm người nọ

Nam tử cười cười, từ trong chăn ngồi dậy nói: Thế nào?

Tiểu đạo sĩ mặt đỏ lên, phục hồi lại tinh thần: Người là ai? Như thế nào lại không mặc quần áo?

Nam tử: Người gặp qua hoa hướng dương mặc quần áo?

Nghe hoa hướng dương nói ba chữ, tiểu đạo sĩ sợ đến run run.

Nam tử nhìn hẳn: Đừng sợ.

Tiểu đạo sĩ nơm nớp lo sợ: Người, người có phải là yêu quái không?

Nam tử thoải mái thừa nhận: Đúng vậy.

Tiểu đạo sĩ càng sợ nói: Người muốn làm gì!

Nam tử vẻ mặt âm trầm: Hút tinh khí của người.

Tiểu đạo sĩ vội vàng chụp lấy thanh kiếm đặt ở đầu giường nhưng mà lại bắt hụt.

Nam tử tay khẽ chuyển, biến ra một thanh kiếm nói: Nha, người đem qua chạy trốn nhanh quá, rơi phải vào ruộng hoa.

Tiểu đạo sĩ há miệng run rẩy tiếp nhận kiếm: Ta, ta phải vì dân trừ hại!

04

Nam tử phốc một tiếng cười nói: Không cần sợ, mới vừa rồi là ta dọa đến người,ta sẽ không hút tinh khí của người

Tiểu đạo sĩ: Người gạt người!

Nam tử xuống đất với cái móng trần, mở rộng cửa: Thực sự a, ta ra viện phơi nắng

Tiểu đạo sĩ: ... Người trở lại cho ta!

05

Tiểu đạo sĩ khuyên can mãi cuối cùng cũng bảo được nam tử mặc vào bộ quần áo cũ của mình.

Nam tử cong cong cánh tay nói: Có chút chật.

Tiểu đạo sĩ: Chút nữa ta tìm cho người bộ lớn hơn.

Nam tử cười đến mặt mày cong cong: Được

Tiểu đạo sĩ ngăn ra: Không đúng, ta dựa vào cái gì phải tìm y phục cho người a?

Nam tử: Ta đây không mặc nữa, không mặc gì phơi nắng thật là thoải mái

Tiểu đạo sĩ: Ta tìm cho người, ta tìm cho người.

06

Nam tử mặc quần áo tử tế, ở trong sân hướng về phía ánh nắng mà an tĩnh ngồi xuống

Tiểu đạo sĩ lặng lẽ đi ra ngoài, một đường chạy vào phòng đại sư huynh: Đại sư huynh! Không xong không xong!

Đại đạo sĩ: Làm sao vậy?

Tiểu đạo sĩ: Đệ bị hoa yêu quần lấy a!

Đại đạo sĩ vội an ủi: Đệ đừng sợ, lại nói cái gì mà hoa yêu, mấy ngày nay ở phụ cận có mai yêu đào yêu gây rối, ta đã bắt mấy con mang về, nhưng nghĩ lại chắc vẫn là chưa trừ hết a

Tiểu đạo sĩ vẻ mặt cầu xin: Chính là hoa hướng dương yêu

Đại đạo sĩ: Đệ lại đùa ta

Tiểu đạo sĩ: Thực sự! Đệ đem qua đi ngang qua một ruộng hoa hướng dương, nguyên một ruộng lớn hoa hướng dương đột nhiên hướng đệ quay đầu lại, thiếu chút nữa hù chết đệ!

Đại đạo sĩ: ... Sư đệ, người thật đúng là cho rằng hoa hướng dương ban đêm quay đầu từ hướng tây qua hướng đông, ban ngày sẽ chậm chậm từ hướng đông sẽ quay về hướng tây?

Tiểu đạo sĩ: Sư huynh huynh tin đệ a!

Đại đạo sĩ: Chưa nghe nói qua hoa hướng dương còn có thể thành tinh, huống hồ bị yêu quái hút tinh khí thì ấn đường sẽ biến đen, viền mắt bầm đen, bộ dáng này của đệ nhìn qua là không có việc gì.

Tiểu đạo sĩ sốt ruột: Bởi vì hắn không cần tinh khí, hắn nói chỉ cần phơi nắng ngoài sân là được

Đại đạo sĩ cười ha ha: Vậy đệ còn không mau trở về tưới nước cho hắn a?

Tiểu đạo sĩ: ...

Đại đạo sĩ nghiêm mặt: Chớ có nghịch ngợm, sư huynh rất là bận

Tiểu đạo sĩ không thể làm gì khác hơn là ủ rũ cúi đầu đi ra ngoài.

07

Đi tới nửa đường, lại đột nhiên quay trở lại

Đại đạo sĩ: Làm cái gì, vẫn còn muốn típ tục bịa chuyện?

Tiểu đạo sĩ ủy khuất hút hút mũi: Sư huynh, huynh có bộ quần áo cũ nào không còn mặc không, có thể cho đệ hai bộ.

2. Chương 2

08

Khi tiểu đạo sĩ trở lại thì nam tử đã phơi đủ nắng, đang đứng bên cạnh giếng cầm thùng nước ừng ực ừng ực mà uống

Tiểu đạo sĩ thử thăm dò hỏi một câu: Người thật không dự định quay về?

Nam tử chăm chú suy nghĩ một chút: Kỳ thực nếu không quay về ta cũng luyến tiếc

Tiểu đạo sĩ: Vậy người mau quay về đi

Nam tử: Được, ta còn phải quay lại để dọa người a

Tiểu đạo sĩ vội vàng ngăn hấn: Không được! Vạn nhất có người bị người dọa sợ phải làm sao bây giờ?

Nam tử thần nhiên nói: Phải trách người a

Tiểu đạo sĩ: Trách ta?

Nam tử: Ai bảo người đuổi ta đi.

Tiểu đạo sĩ oan uổng: Được được được người đừng đi

Nam tử trong lòng mừng thầm

09

Tiểu đạo sĩ vừa đem quần áo cũ hỏi mượn sư huynh ném vào trong chậu, vừa đứng bên cạnh thở dài: Người nói là ta trêu chọc người?

Nam tử: Người trêu chọc ta a

Tiểu đạo sĩ: Nào có?

Nam tử nghiêng đầu suy nghĩ một chút: Hình dáng sợ sệt của người chơi đùa thật vui

Tiểu đạo sĩ trợn mắt há mồm: Chơi thật vui?

Nam tử: Nha, chính là như vậy, mắt mở thật to, nhìn liên miết khi dễ người

Tiểu đạo sĩ vội vã nhắm mắt: Ta đây liền nhắm lại.

Vì vậy sau một khắc, trên môi tiểu đạo sĩ đột nhiên bị cái gì đó mềm mềm dán một chút.

Tiểu đạo sĩ ngây ngẩn cả người: Người làm gì!

Nam tử chưa thỏa mãn sờ sờ môi của mình: Nguyên lai hôn môi là như thế này a.... Không sai, thử lại lần nữa?

Tiểu đạo sĩ hoảng hốt đá lăn mấy cái chậu, che miệng chạy ào vào phòng trốn đi

10.

Nhưng vừa cứng rắn đóng cửa lại, nam tử liền ở phía sau hấn từ từ đi ra

Tiểu đạo sĩ: A a a a a!

Nam tử cười tủm tỉm: Sợ cái gì, ta lại không ăn thịt người

Tiểu đạo sĩ: Người vào bằng cách nào?

Nam tử: Ta chính là yêu quái a

Tiểu đạo sĩ: ... Người nói cũng có lý.

Nam tử lại dán qua: Nào hôn lại lần nữa

Tiểu đạo sĩ né tránh: Có cái gì tốt mà hôn!

Nam tử liếm liếm môi: Vừa thơm vừa mềm, rất thú vị a

Tiểu đạo sĩ mặt đỏ tới mang tai: Người từ đâu mà học được?

Nam tử: Trong sách a.

Tiểu đạo sĩ: Sách gì?

Nam tử từ trong ngực móc ra một quyển sách: Có người bị ta hù chạy, không cẩn thận làm rơi quyển sách này ở ruộng hoa, ta liền nhặt lên xem

Tiểu đạo sĩ liếc mắt nhìn sang, nhất thời mặt nóng như thiêu, đem quyển sách sách ném xuống đất: Người người... Nhật cái gì không nhật lại nhật cái loại hạ lưu này a!

Nam tử về mặt khó hiểu: Đối với ta sách này là đồ tốt, cho nên mỗi ngày đều lật xem, hôm nay đã có thể đọc lâu lâu

Tiểu đạo sĩ phát diên: Không đúng không đúng! Quyển này không tốt!

Nam tử về mặt thành thật: Để ta đọc lại cho người nghe

Tiểu đạo sĩ nhảy đến trên giường đem mình toàn bộ chặn bực lại: Ta không nghe

Nam tử: Phốc.

Tiểu đạo sĩ: ...

Nam tử cười khê: Ta biết, quyển sách này thật ra là giải thích cho người ở nhân thế cách nào để “quan hệ” a

Tiểu đạo sĩ trong lòng bất lực đập đầu xuống giường: Người câm miệng!

Nam tử: Được, không nói nữa, chúng ta liền làm thử xem

Tiểu đạo sĩ vén chăn lên nhanh chân chạy ra ngoài

Nam tử hăng hái bồng bồng chạy theo hắn: Nghe nói nếu làm như vậy là người có thể sinh cho ta một tiểu hướng dương?

Tiểu đạo sĩ bưng cái lỗ tai lắc đầu: Ta sinh không được! Sinh không được!

11

Tiểu đạo sĩ khuyên can mãi cuối cùng cũng miễn cưỡng giải thích rõ nam nhân không thể sinh con, mà hướng dương với bộ dáng như bị đả kích, ở trong sân rừ đầu lẳng lặng phơi nắng

Tiểu đạo sĩ suy nghĩ một chút, đem gốc lan quân tử tối qua bị hướng dương tinh nhổ lên đi vòng qua hậu viện dự định trồng lại

Mới đào hố được phân nửa, phía sau đột nhiên truyền tới thanh âm lạnh lùng: Lá gan của ngươi cũng không nhỏ

Tiểu đạo sĩ vỗ vỗ ngực một cái: Ngươi lại đi dọa người

Hướng dương tinh cau mày: Ngươi sau lưng ta dám trồng loại hoa khác?

Tiểu đạo sĩ bỗng nhiên có một loại cảm giác bị vợ cả bắt gian tại trận: Ta chỉ có loại hoa này, theo như ta biết, dường như cùng loại với ngươi...

Hướng dương tinh mười phần ngang ngược mà ra lệnh: Không được trồng

Tiểu đạo sĩ ủy khuất: Ta nuôi đã lâu, mắt thấy hoa chuẩn bị nở rồi

Hướng dương tinh hừ lạnh: Chờ hắn nở hoa rồi, phỏng chừng cái môn ngươi cũng phải nở hoa.

Tiểu đạo sĩ mặt như ngâm nước: Ngươi nói cái gì đó!

Hướng dương tinh chọc chọc lá cây lan quân tử: Hắn cũng là yêu, bất quá đạo hạnh còn thấp không hóa được hình người, yêu lực cũng yếu ớt, cho nên ngươi mới không cảm giác được

Tiểu đạo sĩ sốt ruột: Vậy làm sao bây giờ?

Hướng dương tinh suy nghĩ một chút: Cây cỏ tu hành không dễ, nhìn nó cũng đáng thương, ta có một biện pháp

12

Ngày thứ hai, trong phòng đại đạo sĩ nhiều hơn một gốc lan quân tử

Đại đạo sĩ lăm bầm cởi quần áo: Khí trời oi bức, lại tắm rửa là được rồi

Lan quân tử: (*° °*)

Đại đạo sĩ: Sách, như thế nào lại có cảm giác có người đang nhìn ta a

Lan quân tử: (*/*)

Đại đạo sĩ tiếp tục cởi: Mà thôi, nhất định là mấy ngày nay mệt mỏi quá độ

Lan quân tử: o(*///// ////*)o

3. Chương 3

13

Ngày hè khí trời oi bức, ban đêm tiểu đạo sĩ nằm trên giường trần trọc, nóng nực quá ngủ không được, phía sau lại có một cổ thân thể nóng hầm hập kề sát bên mình

Tiểu đạo sĩ oán giận: Có sẵn chậu hoa không người không đi vào, mỗi ngày đều cùng ta chen chúc trên giường

Hương dương tinh: Người sợ nóng?

Tiểu đạo sĩ: Đúng vậy, nóng quá a

Tiếng nói vừa dứt, tiểu đạo sĩ cảm giác thân thể đang dần lấy mình đột nhiên trở nên hơi lạnh, hương dương tinh nói: Ta vốn thể chất hàn, để càng giống như người mới học để có thân nhiệt như vậy

Tiểu đạo sĩ thoải mái chui vào trong lòng hương dương tinh: Người thế nào không nói sớm a, hại ta bị hâm nóng mất mấy ngày

Hương dương tinh vui mừng đem tiểu đạo sĩ ôm vào lòng: Ta biết, người cái này cử chỉ yêu thương nhưng nhớ, cứ nói rõ là người yêu thương ta

Tiểu đạo sĩ vội la lên: Ta không có, ta chính là muốn mát mẻ một chút.

Hương dương tinh tiếp tục đùa giỡn lưu manh: Người thân cận với ta, ta chỉ muốn với người làm cái việc trong sách ghi thôi

Tiểu đạo sĩ khấn trương hướng hai bên trái phải chà xát, nói: Không được

Hương dương tinh vô tội nói: Ta còn chưa nói là quyển sách kia viết cái gì

Tiểu đạo sĩ: Cái này còn phải nói? Người ngoại trừ đồng cung đồ còn biết xem cái gì?

Hương dương tinh tỉnh quái nói: Trong sách đều là như vậy?

Tiểu đạo sĩ đứng dậy muốn xuống đất: Tất nhiên là đều không phải, ta lấy Đạo Đức Kinh cho người xem.

Hương dương tinh con người xoay động, đem tiểu đạo sĩ lôi trở lại: Ta không nhìn

Tiểu đạo sĩ quấy người một cái, lại không có cốt khí lui về trong lòng hương dương tinh, hưởng thụ mùa hạ khó có được mát mẻ mà ngủ thiếp đi

14

Tiểu đạo sĩ ở trong sân quét rác, sư muội đột nhiên từ đâu nhảy chân sáo đi vào, trong tay là một bó to hoa bách hợp, dưới ánh mặt trời nhìn rực rỡ như mây trên trời

Tiểu đạo sĩ nhìn thấy hoa thực thích, cười nói: Sư muội là ở trên núi hái xuống?

Sư muội rút ra vài đóa hoa đưa cho hần, nhẹ nhàng mà nói rằng: Muội biết sư huynh thích hoa, là cố ý đưa tới, cắm trong bình nước còn có thể xem hai ngày

Tiểu đạo sĩ tiếp nhận thực vui mừng mà ngửi ngửi, ngày mùa hè đang là mùa hoa bách hợp, mùi hoa thấm vào lòng người, lúc này đột nhiên hương dương tinh oán khí tận trời xông ra, đen mặt, mắt hững mà nói: Người như vậy mà dám trắng trợn đem loài hoa khác vào nhà này?

Tiểu đạo sĩ xấu hổ: ... Đây là hoa thông thường, cũng không phải hoa yêu.

Hương dương tinh tức giận: Nhưng lại còn không để yên mà còn ngửi, dán gần như vậy

Tiểu đạo sĩ bất đắc dĩ đem hoa buông xuống: Hoa là có hương thơm, người tự nhiên là thích ngửi, đây bất quá là một việc bình thường, nhìn xem điều người nói kia

Hương dương tinh giương mắt chờ dẫn: Người nói rằng nhìn thấy người ngửi ngửi cái kia mà để yên là điều bình thường?

Tiểu đạo sĩ vẻ mặt mê man: Kia cái gì?

Hương dương tinh chỉ chỉ xuống dưới thân mình: Người biết vị trí bộ phận của loài hoa chúng ta sao?

Tiểu đạo sĩ suy nghĩ một chút, lập tức mặt đen lại đem hoa bách hợp kín đáo đưa cho hương dương tinh: Ta từ bỏ

Hương dương tinh vẻ mặt chờ mong: Người chờ một chút, người đã cảm thấy rất bình thường, vậy có muốn thử của ta một chút hay không

Tiểu đạo sĩ bưng cái lỗ tai xông ra: Ta là không a a a a!

15

Cho tới bây giờ, đại đạo sĩ chưa từng một lần nuôi hoa, lại không giải thích được rất để tâm đến gốc lan quân tử mà nghiêm túc chăm sóc. Sau một thời gian ngắn, nụ hoa nho nhỏ từ lan quân tử mọc dài ra, tựa hồ sắp nở hoa

Đại đạo sĩ cầm quyển sách đã đọc trước đó, hình dạng nghiêm túc rất là anh tuấn

Lan quân tử: (* / *)

Đại đạo sĩ dường như có cảm ứng đột nhiên ngẩng đầu nhìn thẳng lan quân tử: Di? Kỳ quái.

Lan quân tử: (-_-)|||

Đại đạo sĩ sát lại gần, thân thủ nhẹ nhàng khều khều nụ hoa nhỏ của lan quân tử, bình tĩnh đại ngộ: Thì ra là nở hoa rồi a

Lan quân tử: o(*//// ///*)q

Đại đạo sĩ nhìn nụ hoa nhỏ khả ái, lại khều một cái, cười nói: Thật nhỏ.

Quân tử lan: (° °)

Đại đạo sĩ thanh âm rất ôn nhu lẩm bẩm: Nhanh lên một chút nở hoa đi.

Lan quân tử: (^ ^)

4. Chương 4

16

Hôm nay tiểu đạo sĩ ở trong rừng luyện kiếm, Hương dương tinh tìm khối đá lớn leo lên mặt trên phơi nắng, tiểu đạo sĩ luyện đến phân nửa, trong lúc vô tình liếc về phía hần. Trong rừng gió thổi hiu hiu, đem tóc

dài như mực thổi bay, lộ ra khuôn mặt tuần mi càng thêm trong suốt như ngọc, tiểu đạo sĩ như bị mộng du, nhìn hẩn rồi đến gần vài bước, trái tim pháp phòng nhảy loạn

Hướng dương tinh đột nhiên quay lại: Làm sao vậy?

Tiểu đạo sĩ mặt đỏ lên, phục hồi tinh thần: Không, không có việc gì, có chút mệt mỏi

Hướng dương tinh vỗ vỗ đùi: Ta đây mát mẻ, lại nằm một chút

Tiểu đạo sĩ gật đầu, nhảy lên trên tảng đá, cẩn cẩn dực dực mà gối đầu lên đùi Hướng dương tinh nhắm mắt lại

Hướng dương tinh dùng tay áo lau mồ hôi trên trán tiểu đạo sĩ, nói: Lúc rừng lê nở hoa nhất định rất đẹp

Tiểu đạo sĩ do dự một chút, nghĩ thầm Hướng dương tinh không thích nhất mình nói hoa khác đẹp. Vì vậy thản nhiên nói: Cũng vậy thôi

Hướng dương tinh cười: Người có đúng hay không sợ ta ghen?

Tiểu đạo sĩ không được tự nhiên ừ một tiếng.

Hướng dương tinh búng tay một cái nói: Ta không ăn giấm, người vui vẻ là tốt rồi, người nhìn xem ta mới học được chút pháp thuật

Tiểu đạo sĩ vừa gối lên trên đùi hẩn, vừa giương mắt nhìn.

Cây lê đã sớm qua mùa hoa dưới tác dụng của yêu khí chậm rãi sinh ra nụ hoa, dần dần nở ra. Màu trắng của nghìn cây, vạn cây hoa lê cuối hè đầu thu trải dài vạn khoảnh, như tấm lụa dệt kim được nhuộm màu. Một trận gió mát thổi qua, hoa lê thoảng chốc héo tàn, giống như mưa rào không được báo trước, rơi rơi từng chút, giăng khắp nơi ở giữa rừng tạo thành con đường tuyết trắng

Tiểu đạo sĩ chạy ra ngồi xuống, tham lam mà nhìn, trong mắt liếc nhìn qua đều là tiếc nuối

Hướng dương tinh đuổi người, ai oán nói: Tiêu hao thật nhiều yêu lực, mệt mỏi quá.

Tiểu đạo sĩ nhìn mê mẩn: Ừ.

Hướng dương tinh: Hoa lê thật xinh đẹp

Tiểu đạo sĩ: Ừ!

Hướng dương tinh: Ta nghỉ một chút, mấy ngày nữa sẽ biến đổi cho người xem

Tiểu đạo sĩ: Ừ!

Hướng dương tinh: Hôn ta một cái

Tiểu đạo sĩ: Ừ... A?

Hướng dương tinh cười đến mắt đều cong cong: Người đáp ứng rồi.

Tiểu đạo sĩ khấn trương nhắm mắt mấy cái: Người nói nhanh như vậy, ta không phản ứng kịp...

Hướng dương tinh không hôn giận: Không được quyết nợ, nhân loại các người có câu nói thế nào, gạt người là tiểu cầu

Tiểu đạo sĩ bật cười: Lời này không phải dùng như thế

Hướng dương tinh tiến đến bên cạnh hẩn: Ta mặc kệ, người hôn ta.

Tiểu đạo sĩ ngưỡng ngừng mím môi, đột nhiên thật nhanh ở trên mặt hẩn dán một chút, sau đó vội vàng nhảy xuống tảng đá lớn tựa như thỏ chạy xa.

Hướng dương tinh sờ sờ nơi mới vừa rồi bị hôn qua, cười nhặt lên bội kiểm tiểu đạo sĩ trong lúc hoảng loạn bỏ xuống, theo hướng hẩn chạy đi mà đuổi theo

Từ lần trước khi ở rừng hoa lê trở về, tiểu đạo sĩ liền cả ngày mất hồn mất vía, trời vừa tối liền ép buộc Hướng dương tinh biến thành hoa nằm trong chậu, Hướng dương tinh thở phì phò kháng nghị, mỗi lần hỏi vì sao tiểu đạo sĩ cũng chỉ cúi đầu không nói lời nào, làm Hướng dương tinh tức giận đến mỗi ngày đều ở trong chậu lay động

Hướng dương tinh ở trong chậu hoa nhàm chán xoa nắn lá của mình: Người nói thật đi, người có đúng hay không có chút thích ta?

Tiểu đạo sĩ đưa lưng về phía hắn nằm ở trên giường, thấp giọng lầm bầm: Mới không có, nói bậy.

Hướng dương tinh phun ra một viên hạt dưa: Phi, ta nói bậy? Vậy người nói một chút người vì sao không cho ta thay đổi hình người? Nhất định là ta nhìn quá tốt, người sợ yêu ta yêu không thể tự thoát ra được.

Tiểu đạo sĩ dùng chăn che lại đầu: Dù sao thì ta cũng không có!

Ngày hôm đó, giờ học hết sớm, đại đạo sĩ kéo tiểu đạo sĩ lại hỏi: Sư đệ, đệ có còn nhớ đệ đưa cho ta một bồn lan quân tử

Tiểu đạo sĩ run run một cái, nghĩ thầm chẳng lẽ là biến thành người a. Vì vậy thấp thỏm bất an đáp: Nhớ kỹ... Thế nào?

Đại đạo sĩ mặt lộ vẻ u sầu: Nụ hoa đã sớm dài ra a, thế nhưng dài....thế này mà ngày qua ngày cũng không nở hoa, cũng chỉ là càng dài càng lớn, ta sợ có đúng hay không ta chăm sóc sai cách, sợ dĩ hởi đệ một chút

Tiểu đạo sĩ thở phào một cái, nói: Đệ nhớ trong phòng có quyển sách đề cập qua cái này, sư huynh và đệ quay lại lấy...Ách, mà thôi quên đi, khi nào đệ rảnh sẽ mang qua cho huynh

Đại đạo sĩ: Huynh theo đệ về lấy

Tiểu đạo sĩ vội nói: Không được.

Đại đạo sĩ mắt hí một cái: Sư đệ sợ cái gì?

Tiểu đạo sĩ mặt hốt hoảng: Không sợ, không sợ

Đại đạo sĩ: Ta đây đi lấy

Đại đạo sĩ nhíu mày: Ta phải đi xem một chút, đệ nhất định là ở trong phòng giấu cái gì đó trái với môn quy a

Tiểu đạo sĩ không thể làm gì hơn là ủ rũ cúi đầu dẫn sư huynh trở về phòng, lòng nghĩ nói không chừng may mắn Hướng dương tinh đang đang hoàng nằm trong chậu a

Nhưng mà vừa mở viện môn, hai người đều ngấy ngấy cả người.

Đại đạo sĩ trợn mắt há hốc mồm mà nhìn ở giữa sân nam nhân đang quang minh chính đại trần truồng nằm phơi nắng, Nửa ngày mới lấy lại tinh thần, cảm thấy luồng khí quen thuộc: Có yêu khí...Đây là yêu quái a

Hướng dương tinh vẫn nhiệt tình hướng hắn lên tiếng chào hỏi, gió thổi “kê kê” đung đưa đản đung đưa

Tiểu đạo sĩ không dám nhìn thẳng mà che mặt lại:...

Đại đạo sĩ nổi giận: Sư đệ người thật to gan!

Tiểu đạo sĩ vẻ mặt cầu xin: Sư huynh người hãy nghe đệ nói...

Đại đạo sĩ hết sức phối hợp: Không nghe! Người cư nhiên nuôi yêu quái, thực sự là có tiền đồ

Tiểu đạo sĩ nhỏ giọng giải thích: Hắn chỉ phơi nắng uống nước, cũng không hút tinh khí, hắn là yêu quái tốt....

Đại đạo sĩ rút ra bội kiếm: Nhiều lời vô ích, yêu quái làm sao có tốt? Ta đây liền trừ khử hắn!

Hướng dương tinh nhướng lông mi, tựa hồ không biết sợ, chỉ đưa mắt lên người tiểu đạo sĩ, như muốn xem thử phản ứng của hắn

Tiểu đạo sĩ từ từ chạy đến Hướng dương tinh, thân thủ đứng chắn trước mặt hắn, quát cường nói: Hắn rất tốt a

Đại đạo sĩ tức giận giậm chân: Sư đệ ngươi điên rồi sao! Nếu để cho sư phụ thấy thế nào cũng đánh chết đệ

Tiểu đạo sĩ ngây thơ nói: Đệ không để cho sư phụ thấy

Hướng dương tinh: Phốc.

Đại đạo sĩ: ...

Tiểu đạo sĩ lấy lòng túm túm góc áo đại đạo sĩ: Sư huynh, huynh làm như không nhìn thấy có được hay không? Đệ cam đoan hắn sẽ không hại người.

Đại đạo sĩ thu bội kiếm, sắc mặt âm trầm: Không được, xem như nể tình huynh đệ nhiều năm ta cho đệ tự tìm cách giải quyết, là đuổi đi là diệt trừ ta mặc kệ, nói chung không được giữ ở bên người, ba ngày sau ta sẽ quay lại, nếu hắn còn ở nơi này, đừng trách sư huynh vô tình

Dứt lời, đại đạo sĩ phất một cái ống tay áo bỏ đi.

Hướng dương tinh đi vòng qua trước mặt tiểu đạo sĩ cẩn cẩn dục dục mà ôm lấy hắn: Người đuổi ta đi sao?

Tiểu đạo sĩ cuống cuống lắc đầu, vừa lắc vừa rơi nước mắt

Hướng dương tinh dùng ngón tay lau nước mắt cho hắn: Còn nói không thích ta, ngoan ngoãn, sinh cho ta tiểu hướng dương

Tiểu đạo sĩ đáng thương hút hút nước mũi: Ta thực không được

Hướng dương tinh hôn nhẹ hắn: Ừ, vậy không sinh, đừng khóc

Tiểu đạo sĩ ủy khuất: Người có thể hay không trước tiên mặc quần áo vào? Chúng ta đang sinh lý tử biệt đây, người mong trần cái rắm

Hướng dương tinh nhú mày, nhéo một cái lên mặt tiểu đạo sĩ, nói: Ly cái gì mà biệt, cùng lắm thì người cùng ta đi

Tiểu đạo sĩ miễn cưỡng lộ ra nụ cười: Và người cùng ta ở ruộng hoa đứng phơi nắng a.

Hướng dương tinh cũng cười: Làm sao sẽ, người muốn đi đâu liền đi đó.

Tiểu đạo sĩ hút hút mũi, bình tĩnh lại: Ta ngày mai nữa van cầu sư huynh, ta từ nhỏ tại đây lớn lên, nói đi là đi ta luyến tiếc.

Hướng dương tinh gật đầu, bắt đầu mặc quần áo.

5. Chương 5

18

Ban đêm, đại đạo sĩ tâm sự nặng nề mà trở về phòng.

Tiểu sư đệ luôn nhu thuận hiểu chuyện cư nhiên lại làm ra chuyện đại nghịch bất đạo như vậy, cũng đều do sư huynh cả ngày không quản tốt, vừa tưới nước cho lan quân tử vừa thở phì phò lảm bảm: Thực sự tức chết ta! Thật vô lý!

Lan quân tử: $\Sigma(\circ \circ |||)$?

Đại đạo sĩ lảm bảm một lát rồi giật mình, sờ sờ lá lan quân tử, lại tiếp tục lảm bảm: Thế nào còn không nở hoa a?

Lan quân tử: $(\circ \circ)$!

Đại đạo sĩ sau khi tưới xong thì đi ngủ, lan quân tử tự cho là bị rắn dạy liền lo lắng bắt đầu nở hoa, nỗ lực lớn lên thành những cánh hoa màu đỏ cam rực rỡ như ánh nắng chiều, nhị hoa là màu vàng nhạt, trong đêm tối yêu khí tạo thành ánh sáng nhu hòa bao phủ xung quanh cây, tia sáng này theo yêu khí biến hóa càng ngày càng mạnh, cho đến khi căn phòng trở lại yên lặng, thì chậu hoa đã không thấy đâu, thay vào đó là một thiếu niên xinh đẹp thân hình mảnh mai, người trần truồng đứng ở bên giường, một đầu tóc dài màu đỏ cam bay bay, giống như ngọn lửa lay động

Đại đạo sĩ đang ngủ bất an trở mình, lan quân tử vừa hóa thành thiếu niên nhìn nhìn đạo sĩ một chút, trên mặt hiện ra nét tươi cười nghịch ngợm, lập tức xốc lên ổ chăn chui vào

Đại đạo sĩ bị thức tỉnh, vừa mở mắt liền thấy một thiếu niên xinh đẹp quang lỏa nằm bên cạnh, đại đạo sĩ lấy làm kinh hãi. co tay một cái không biết chạm vào nơi nào của đối phương là một mảnh trơn mềm non mịn, đại đạo sĩ mặt đỏ lên, cổ trắn định lại rồi quát hỏi: Người là ai!

Lan quân tử chớp chớp đôi mắt to, vẻ mặt mong đợi giang hai cánh tay nhìn hấn, thật giống như là muốn ôm một cái: (*° °*)

Đại đạo sĩ lúc này mới ý thức được tóc hồng thiếu niên trước mắt đây là một yêu quái, không biết sao điều đầu tiên hấn nhớ tới là chậu hoa tiểu sư đệ đưa tới, quay đầu lại nhìn quả nhiên trống không, đại đạo sĩ chất vấn: Người là lan quân tử hóa thành yêu quái?

Lan quân tử vui vẻ ra sức gật đầu: (*> <*)

Đại đạo sĩ trầm mặt xuống, nhặt lên bội kiếm bên gối, rút kiếm ra khỏi vỏ nhắm thẳng vào thiếu niên

Lan quân tử sợ đến mức thân thể run lên, nụ cười trên mặt cứng lại: (° °)

Mũi kiếm dính sát vào trước ngực thiếu niên, rõ ràng chỉ cần nhích lên một chút là có thể lấy đi mệnh của tiểu yêu quái, nhưng đại đạo sĩ chần chờ trong chốc lát, có thể do vẻ mặt cố nén nước mắt của thiếu niên thoát nhìn thực vô hại, đại đạo sĩ phát hiện mình có điểm không hạ thủ được

Lan quân tử khiếp sợ mà khổ sở nhìn hấn: (°)

Vô lực buông mũi kiếm xuống, đại đạo sĩ dùng ngón tay đỡ trán, thấp giọng nói: Người đi đi, ta không giết người

Lan quân tử hồn bay phách lạc bước xuống đất, đứng ở bên cạnh bàn chỉ chỉ chậu hoa, vừa chỉ chỉ chính.

Đại đạo sĩ hiểu ý tứ của hấn: Người đem đi đi, đất nơi này đặc biệt đào cho người...

Lan quân tử tâm tâm dục dục mà nâng lên chậu hoa, nước mắt tí tách rơi xuống: (P ‘q.)

Đại đạo sĩ yên lặng nhìn hấn, có lẽ mấy ngày nay chăm sóc đặc biệt nghiêm túc, đột nhiên nói ra một câu: Ban ngày quá chói chang người chịu không nổi, buổi trưa đừng ra phơi nắng

Lan quân tử gật đầu, nỗ lực nặn ra nụ cười so với khóc còn khó coi hơn

Đại đạo sĩ có điểm muốn cười, mở miệng thì lại phát hiện giọng mình hơi run: Đừng làm cho sâu cắn người, tìm một nơi có thể che nắng che mưa, uống nhiều nước... Cũng đừng uống nhiều quá...

Lan quân tử lắc lắc đầu hướng bên ngoài mà chạy, mới đi ra ngoài hai bước đã bị chính mình vấp chân mà té lộn nhào một cái, chậu hoa trong tay rơi bể đầy đất, lan quân tử khịt khịt mũi, đột nhiên gào khóc đứng lên:. °°°(°)°°°.

Đại đạo sĩ cảm thấy cả kinh, vội vàng chạy tới ôm lấy nó, chân tay luống cuống nói: Đừng khóc, người... Đừng khóc.

Lan quân tử đem cằm đặt lên vai đạo sĩ mà cọ cọ, thanh âm như tiểu cầu ủy khuất râm rì: (T ^ T)

Đại đạo sĩ tâm can rối bời: Xong rồi, ta xong đời rồi

Lan quân tử:

Đại đạo sĩ giơ tay lên xoa xoa tóc của nó: Ta không đuổi người đi, đừng buồn nữa

Đại đạo sĩ tìm một bộ y phục đưa cho lan quân tử mặc, sau đó xê dịch chăn trên giường: Giường hơi nhỏ, trước chen một chút a

Lan quân tử cao hứng bồng bồng nhảy lên trên giường, kết quả giẫm phải tóc, đầu gối rầm một cái đập vào mép giường: ()

Đại đạo sĩ liền đến ôm người mang lên trên giường, đối với cái đầu gối vừa xoa vừa thổi khí, đau lòng nói: Cẩn thận một chút nha, thật vất vả mới đem người nuôi lớn như vậy

Lan quân tử mặt đỏ hồng: (// //)

Đại đạo sĩ khụ nhẹ một tiếng rồi đắp chăn lên: Muộn rồi, nghỉ ngơi trước, ngày mai ta cắt tóc cho người, lại mua thêm mấy bộ quần áo

Vừa dứt lời, đại đạo sĩ cảm thấy cái gì đó ẩm ẩm mềm mềm chui vào trong lồng ngực mình, vén chăn lên liền nhìn thấy lan quân tử không biết lúc nào đã cởi hết quần áo đá đá cái chăn của mình mà chui vào ổ chăn của đại đạo sĩ

Đại đạo sĩ cuống cuống, tay chân không biết để đâu vội nói: Người đừng nháo, quay về chăn mặc quần áo vào

Nhưng lan quân tử không chỉ không nghe lời mà một tắc lại một tắc đưa tay vào cầm lấy cái gì đó của đại đạo sĩ

Đại đạo sĩ nhất thời một trận khí huyết dâng trào, vệt vàng nắm lấy tay lan quân tử về mặt chính khí nói: Không được, không thể như vậy, chúng ta trước tách ra một chút a...

Kết quả lan quân tử thuận thế lôi kéo tay đại đạo sĩ đặt lên của mình, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp nóng bừng đến có thể chứng được trứng gà: (*/*)

Đại đạo sĩ trầm mặc chốc lát: ... Lớn như vậy.

Lan quân tử cuống cuống gật đầu, vẻ mặt kiêu ngạo tự hào: (# #)

Hai người vẫn duy trì tư thế nắm tay đối phương một hồi, đại đạo sĩ nuốt một ngụm nước bọt, bắt đầu nỗ lực tỉnh táo lại nói: Đạo khả đạo, phi thường đạo, danh khả danh, phi thường danh...

Hai mắt lan quân tử mở lớn, nhào lên trên người đại đạo sĩ: (*°°*)

Đại đạo sĩ không chống đỡ được, thấp giọng nói: Người...người không đi xuống đừng trách ta làm chuyện xấu

Lan quân tử tò mò hôn trộm môi đại đạo sĩ một cái, sau đó ngượng ngùng che mặt: (thảo)

Đại đạo sĩ không nhịn được nữa, xoay người một cái đem lan quân tử đè ở dưới thân

Vì vậy qua ngày thứ hai đương lúc tiểu đạo sĩ thu hết mười hần dưỡng khí đi tìm sư huynh cầu tình thì, đại đạo sĩ đang ở trong sân cắt tóc cho lan quân tử, giọng nói ôn nhu như có thể nặn ra mật: Chớ lộn xộn, cẩn thận kéo đụng trúng người

Lan quân tử: (3)

~Đại đạo sĩ: Được được được, trước tiên hôn một cái

Tiểu đạo sĩ hoài nghi có đúng hay không là mình bị mù rồi

Ngày hôm qua nghiêm nghiêm chính chính mà tỏ vẻ yêu quái là thứ không có điểm gì tốt, ngày hôm nay lại tự mình mà đến hôn hôn a

Đại đạo sĩ nhất thời ngẩn đầu nhìn thấy tiểu đạo sĩ ánh mắt phức tạp mà đứng ở trước cửa, mặt nhất thời ngượng đến đỏ bừng: Khụ, sư đệ

Tiểu sư đệ: Sư huynh, huynh cái này là...

Đại đạo sĩ khoát khoát tay: Chúng ta coi như tương trợ lẫn nhau đừng để phát hiện có được không?

Tiểu sư đệ: Kia nếu như lão sư phụ phát hiện....

Đại đạo sĩ vỗ bịch bịch lên ngực: Ta sẽ chịu trách nhiệm, đệ đừng nói lung tung là được

Tiểu đạo sĩ ồ một tiếng, mơ mơ màng màng mà đi về

Thế giới này thật Kỳ lạ

.....

6. Chương 6

21

Đã quyết định cho lan quân tử lưu lại, đại đạo sĩ bắt đầu dạy hắc nói. Tuy rằng lan quân tử biểu tình trên mặt vô cùng phong phú cho dù không nói lời nào thì cũng có thể hiểu rõ ràng phần lớn ý tứ, bất quá đôi khi cũng không thuận tiện

Đại đạo sĩ chỉ chỉ vào đủ các loại đồ vật, kiên nhẫn chỉ bảo lan quân tử như đồ trẻ: Cái này gọi là bút lông

Lan quân tử gật gật cái đầu, giọng nói không rõ mà chăm chú nhắc lại: Bút lông. (o> <)

Đại đạo sĩ: Cái này gọi là sách

Lan quân tử: Sách (o> <)

Đại đạo sĩ: Cái kia gọi nghiên mực

Lan quân tử: Nghiên mực. (o> <)

Trên mặt đại đạo sĩ hiện lên mặt đồ ửng khả nghi, chỉ chỉ chính mình nói: Khụ... Ta là tướng công

Lan quân tử mở to hai mắt, đỏ mặt nhìn đại đạo sĩ không nói lời nào: o(*//// //\\/*)o

Đại đạo sĩ xoa xoa nắn nắn gương mặt nó: Ngoan, gọi đi

Lan quân tử che mặt:: Tướng công. (//////////c)

Đáng yêu đến nỗi đại đạo sĩ cơ hồ muốn khóc to: Nào lại đây, tướng công ôm

Lan quân tử vui sướng nhào vào trong ngực hắc: Tướng công! o()o

Đại đạo sĩ nhất thời nghĩ rằng bây giờ có chết cũng đáng: Thật thông minh!

Lan quân tử thấy hắc vui vẻ thì càng kêu lớn hơn: Tướng công tướng công! ()

Đại đạo sĩ lệ rơi đầy mặt: Ngoan a! Ngoan a!

Lan quân tử cọ cọ lên người đại đạo sĩ:: Tướng công! Tướng công! Tướng công! ~(~o)~o o~(__o~)

~Đại đạo sĩ vội lau máu mũi, hạnh phúc đến suýt nữa ngất đi....

22

Lúc này tiểu đạo sĩ đang vừa đọc sách vừa cắn hạt dưa, đang cắn đến cao hứng, hướng dương tinh khuôn mặt giận dữ đột nhiên nhô ra, nắm lên phần hạt dưa còn sót lại ném xuống đất, tức giận nói: Người, lỗ mắng!

Tiểu đạo sĩ không hiểu ra sao, ủy khuất nói: Người làm gì thế, đột nhiên la ta? Ta làm sao?

Hướng dương tinh chỉ chỉ hạt dưa trên mặt đất: Người có biết hạt dưa này là gì không mà dám ăn bậy?

Tiểu đạo sĩ muốn chịu thua: Không phải chỉ là hạt dưa thôi sao, người cũng thật là ghen tị quá a

Hướng dương tinh trừng mắt nhìn tiểu đạo sĩ một cái, đột nhiên quỷ dị cười một một tiếng: Ta đây cũng có hạt dưa, người có ăn hay không

Tiểu đạo sĩ vẽ mặt mê man, mơ hồ mà đáp lại: Có cái gì không giống với hạt dưa khác hay sao?

Hướng dương tinh: Đều là một dạng

Tiểu đạo sĩ: Vậy thì có ăn được không?

Hướng dương tinh cười hắc hắc, tay lộn một vòng, biến ra một nắm hạt dưa đặt lên bàn: Vậy người ăn của ta đi, ta sẽ không tức giận nữa

Tuy rằng nghĩ có điểm quái lạ, bất quá tiểu đạo sĩ vẫn cầm lấy một hạt lên ăn, chép miệng một cái nói: Cũng như hạt dưa thông thường a

Hướng dương tinh cười tủm tỉm: Đúng vậy a, ăn nhiều một chút

Vì vậy tiểu đạo sĩ lại tiếp tục vừa ăn vừa đọc sách, ăn hết nắm này đến nắm khác, ăn cho tới tận trưa, hết rồi lại giơ tay ra, hướng dương tinh liền khoát khoát tay: Đã không còn nữa không còn, một chết ta, hại ta “tinh tấn nhân vong” a

Tiểu đạo sĩ khoe miệng giật giật: “Tinh”.....?

Hướng dương tinh cười nhẹ, ngón tay cuốn lấy lọn tóc tiểu đạo sĩ: Mầm mống nam nhân nếu như ở trong người nữ nhân có thể tạo ra tiểu hài nhi a, hạt hướng dương trồng xuống đất có thể tạo ra tiểu hướng dương, người nói hạt dưa là cái gì?

Tiểu đạo sĩ bỗng chốc đỏ bừng mặt: Người.... người sao lại như vậy a? Gạt ta ăn cái gì..... của người

Hướng dương tinh vô tội: Người thích ăn hạt dưa, ta không có biện pháp, cũng không thể để cho người ăn của người khác

Tiểu đạo sĩ đem sách nặng nề đóng lại, nổi giận nói: Ta không để ý tới người

Hướng dương tinh đem người ôm lại, hôn một cái lên tóc tiểu đạo sĩ, ôn nhu nói: Người không để ý ta nhưng ta lại để ý đến người

Tiểu đạo sĩ không khách khí mà hừ một tiếng

Hướng dương tinh đột nhiên nói: Ta nghĩ muốn mang người về thăm nhà một chút

Tiểu đạo sĩ kinh ngạc: Nhà người?

Hướng dương tinh nghiêm túc gật đầu: Chính là ruộng hoa

23

Từng cơn gió thổi qua, làm những đóa hoa lay động nhìn như lớp sóng biển cuộn cuộn màu vàng kim, nổi bật giữa nền trời trong xanh, có một vẻ đẹp động lòng người

Hai người đứng ở giữa ruộng hoa, tiểu đạo sĩ nhớ tới cái đêm đi ngang qua rồi bị dọa đến hồn vía lên trời, không khỏi có chút bồi ngùi, vì vậy vén ống tay áo hướng hướng dương tinh mà nói: Nếu như ngày đó không phải là người làm cho ta sợ, có lẽ chúng ta cũng sẽ không nhận thức nhau

Hướng dương tinh cảm khái, thâm tình thành thực nói: Dọa một lần nữa, ôn lại kỷ niệm một chút

Tiểu đạo sĩ còn chưa kịp ngăn cản, Hướng dương tinh liền búng một cái, lập tức tất cả hướng dương trong ruộng vèo vèo quay đầu qua hướng khác, tạo thành hàng trăm cái mặt tròn tròn, tất cả đều nhìn về hướng tiểu đạo sĩ

Tiểu đạo sĩ thở phào nhẹ nhõm: Ban ngày xem không tồi...

Hướng dương tinh phong thái như đại vương, uy phong凛凛 mà tuyên bố: Đây là đại tẩu của các người

Một trận gió nhẹ thổi qua, các tiểu hướng dương đều đồng loạt đung đưa, như là gập đầu, tiểu đạo sĩ cảm thấy thú vị, nở nụ cười

Hướng dương tinh nháy mắt mấy cái, đối với tiểu đạo sĩ nói: Chúng nó nói ngươi lớn lên đẹp, xứng với ta

Tiểu đạo sĩ đỏ mặt, nhỏ giọng nói: Cảm ơn người

Hướng dương tinh xoa xoa đầu tiểu đạo sĩ, ở ruộng hoa đi tới đi lui, Ai người như thế nào mà có cọng dây cuốn lên, ta giúp người lấy xuống.... Cái kia, người trưởng thành liền có thể sinh một tiểu hướng dương a... Cái gì? Ta dong dài? Đợi lát nữa ta nhổ gốc của người, hừ... Ta vắng mặt không được loạn dọa người, cẩn thận người ta đem đuốc tới đốt các người, hiểu hay không?

Tiểu đạo sĩ theo hướng dương tinh ở ruộng hoa đi tới đi lui, ngược ngùng nói: Ta thật là dần, đều đã quên mất nơi này là nhà người, lâu như vậy khi quay về chắc là người rất nhớ nhà, về sau khi rảnh rỗi chúng ta trở lại thăm một chút...

Hướng dương tinh nghe vậy liền lộ ra dáng vẻ tươi cười, tiểu đạo sĩ nhìn hẩn, chỉ cảm thấy đôi mắt ôn nhu dần dần sáng lên, như hai viên cầu nhỏ, bắt lấy trán hẩn hạ xuống môi một nụ hôn nhợt nhạt, bên tai là giọng cười khe khẽ: Nơi nào có người, thì đó là nhà

Từng bông hướng dương xinh đẹp theo gió đều đều lay động như những đợt sóng chói sáng rực rỡ, nhấp nhô không dừng, một cánh hoa nhỏ theo gió phất phơ, rơi vào chóp mũi, nhẹ nhàng điểm một cái

Hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/huong-nhat-quy-tinh-du-tieu-dao-si>